

Presstopp nästa Boteblad torsdagen den 24/11

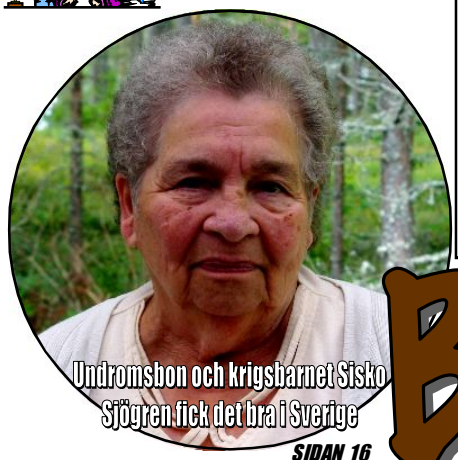

Undromsbon och krigsbarnet Sisko Sjögren fick det bra i Sverige

SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Grilloms Snickeri har slagit upp dörrarna

SIDAN 20

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Offers Skrot har slagit upp dörrarna

SIDAN 21

Botebladet

HÖSTEN 2016

Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

F d Undromsbo berättade om sitt liv

FOTO: ULLA BODIN

Intressant livshistoria förmedlades i Botatonhuset. **SIDAN 11**

Undromsbor så ofta de har möjlighet

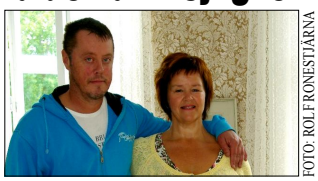

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lennart och Ann-Charlotte Svensson trivs i Boteå. **SIDAN 14**

Undromsbo fullbordade klassikern

FOTO: SPORTOGRAF.COM

Svenska klassikern fullbordades via Vätternrundan. **SIDAN 24**

Övrigt innehåll:

	Sidan
Anslagstavlan	34-35
Arne och Arga Gubben	32
Botaton	11-13
Boteå Båt & Bad	28-29
Boteå Filmstudio	33
Boteå Församling	23
Boteåparlamentet	19
Kalknäs skola	15
Receptet	33
Undroms IF	11-13,26-27

BOTEÅ RISKERAR ATT GÅ MISTE OM KOMMUNENS BREDBANDSSATSNING!

ARKIVBILD

Bristande intresse grusar förhoppning om utbyggnad av fibernät i bygden

Sollefteå kommuns planerade bredbandssatsning i Boteå löper stor risk att inte bli av. I dagsläget är nämligen intresset alldeles för lågt för att hushållen ska kunna ansluta sig till en rimlig kostnad.

Fortfarande finns tid för att anmäla sitt intresse

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Johanna Nilsson, på Sollefteå Stadsnät, hoppas att Boteåborna ska ta vara på möjligheten att ansluta sig till det stomnät som kommer att dras till Boteå under 2017. **SIDAN 3**

Syrisk frukost har serverats på Gålsjö i sommar

Initiativet har lett till ökad integration

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 4

SIDAN 23: NYTT HASTIGHETSREKORD SATTES I BOTEÅ KYRKA

Sidan 30: Boteåborna fick skumpa gratis

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett fullmatat nummer av Botebladet, Boteås egen tidning!

Som Du säkert märker, saknas Botekrysset i detta nummer! Krysset har varit ett uppskattat inslag i tidningen sedan hösten 2003. Dessvärre slutade den dator som kryssmakare Erik Hoppe hade korsordsprogrammet i att fungera nu i somras. I nuläget finns det därför tyvärr ingenting som talar för att krysset ska komma tillbaka. Därför vill jag med det varmaste rikta ett stort tack till Erik, som troget har försett tidningen med kryss under åren! TACK! Hoppas att det inte var sista gången!

Jag skulle även vilja passa på att påminna om Anslagstavlan på bygdens hemsida. Ta vara på möjligheten att annonsera byarrangemangen där! Dels visar det för utomstående besökare att Boteå är en aktiv bygd där det händer mycket. Dessutom ökar det möjligheten att det skrivs om arrangemanget i Botebladet. Jag får nämligen en kopia på varje annons mejlad till mig.

Enligt säker källa lär det finnas en hel del hus som står tomma i Boteå. Som en upplysning kan nämnas att Boteåparlamentets husgrupp då och då kontaktas av människor som gärna vill flytta till bygden. Tanken är att det ska länkas från hemsidan till ev husannonser.

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 48-49 och sträcker sig februari månad ut. Ha en välsignad höst och väl mött på alla de trevliga och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Presstopp nästa Boteblad 24/11

Anders Bodin blir sällan efter på traven

Jeanette och Tomas älskar sitt arbete

Botebladet

HÖSTEN 2006

Strandfesten blev hellyckad

NYSTARTAD FÖRENINGSSAMVERKAN I BOTEÅ

Nu är Boteå utan präst igen

Boteåparlamentets initiativ sammanförde föreningarna

Botaton på utlandsturné

Boteås bouleförening föryngrar

Nytt samarbete med Kalknäs skola

Sidan 12: Kristina och Svenerik trivdes i Boteå från första stund

Bilden ovan visar hur Botebladet såg ut för exakt tio år sedan. Gamla nummer finns till försäljning!

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 0612-601 23
Erik Sundberg 0612-603 05
Ulla Bodin 0612-603 77

PRESSTOPP NÄSTA BOTEBLAD
torsdagen den 24/11 2016
Notera detta datum i Din planering!

STOP

Signerat

Smeden Jan Palm, från Franshammars bruk i Hassela, och Lisa Henriksdotter vigdes den 28 oktober 1804 i hennes hembygd Bjuråker, där de sedan bodde och fick två söner: Benjamin 1805 (redan i april) och Jan Erik 1807. En tredje son, Per Olov, föddes i Robertsfors 1812.

Vilket år de kom till Björkå bruk vet jag inte, men de bodde där med sina söner 1818 när Överlännäs första husförhör börjar. Benjamin flyttade snart till Graninge och Per Olof blev smedsdräng och flyttade så småningom till Torpshammars bruk.

Jan Erik flyttade först till Holms säteri men sedan, efter giftermål med Märta Brita Hellman från Björkåbruk 12 augusti 1827, till Herrleken och efter ca tio år vidare till Nyåkersberg. De fick sammanlagt sju barn mellan 1825 och 1841 (de flesta av dem bytte efternamn till Nyberg på 1850-talet).

Märta och Jan Erik bodde kvar i Nyåkersberg där de dog 1865 respektive 1892. Många barn och barnbarn bodde kvar i Överlännäs och Sånga socknar, bildade familj och har kanske fortfarande ättlingar där. Men en del flyttade också: Sonen Hans, t ex, emigrerade till Amerika med fru och tre barn.

Skomakaren Anders Andersson, från Kumla, hade en sondotter; Emmy. Hon var svägerska till en Hans Broms, vars far, Frithiof, var åttmänning till Jan Erik Palm. Och denne Anders Andersson var min morfars farfar. Jag har alltså haft (eller kanske t o m har!?) "släkt" i Boteå! "Släkt", som sagt. Men nu förstår jag varför jag trivs så bra i bygden...

Vårt släktträd finns på webben och Jan Erik Palms egen sida hittar du på www.xerxx.se/botepalm.php och därifrån kan du följa hans anor nio generationer tillbaka till 1560 och ättlingar fram till ca 1900. Alla namn är länkar till personsidor. Klicka runt och var nyfiken, så kanske du också hittar en "släkting"! Eller rent av en släkting...

Erik Hoppe, Stöndarbrännan

ARKIVBILD

Fibernät är ett framtidssäkert alternativ för internetuppkoppling, telefoni, TV och trygghetslarm.

Den planerade bredbandssatsningen i Boteå håller på att rinna ut i sanden

Hittills ett förhållandevis svalt intresse för kommunens fiberdragning

Som *Botebladet* berättade i förra numret, planerar *Sollefteå kommun* att lägga stomnät till *Boteå* under 2017. Kommunen har blivit beviljade pengar från *Europeiska Regionala Utvecklingsfonden* för projektet. Planen är också att söka medel från *Jordbruksverket* för att de boende i *Boteå* ska kunna ansluta sig till en rimlig kostnad.

Den 2:a maj hölls ett informationsmöte i *Sunnersta Folkets Hus* för att pejla intresset i bygden och under sommaren har det funnits möjlighet att anmäla sitt intresse på *Sollefteå Stadsnäts* hemsida. En hel del bofasta och några säsongsboende Boteåbor har tagit vara på möjligheten och gjort detta (se intresselista till höger). Tilläggas bör att det endast är de bofasta byborna som räknas med i statistiken.

Mycket talar dock nu för att Boteåborna kan komma att gå miste om kommunens generösa erbjudande, eftersom intresset i bygden dessvärre inte är tillräckligt stort. För störst chans att beviljas bidrag från *Jordbruksverket* bör anslutningsgraden nämligen vara minst 85% av de bebodda hushållen.

Enligt *Johanna Nilsson*, på *Sollefteå Stadsnät*, kommer dock stomnätet att dras oavsett hur stort intresset än blir. Men när väl detta är gjort, går man vidare till andra områden och risken är därefter stor att det ekonomiskt fördelaktiga erbjudandet till anslutning, som ges just nu, inte kommer åter. Det kommer dock att gå att ansluta sig till självkostnadspris. Hon poängterar att det fortfarande finns tid att anmäla sitt intresse och att man snart kommer att gå in i avtalsfasen. I dagsläget finns inget ytterligare informationsmöte inplanerat.

av Rolf Ronestjärna

Arlom & Offer
Bebodd 32 st
Intresse 11 st (34%)

Följa
Bebodd 13 st
Intresse 11 st (85%)

Grillom & Gålva
Bebodd 33 st
Intresse 14 st (42%)

Kalknäs
Bebodd 19 st
Intresse 6 st (32%)

Offersjön
Bebodd 4 st
Intresse 0 st (0%)

Stöndar
Bebodd 12 st
Intresse 5 st (42%)

Sunnersta
Bebodd 14 st
Intresse 8 st (57%)

Tybränn
Bebodd 11 st
Intresse 4 st (36%)

Törsta & Subbersta
Bebodd 25 st
Intresse 6 st (24%)

Undrom, Kalknäsvägen
Bebodd 41 st
Intresse 11 st (27%)

KÄLLA: WWW.SOLLEFTEASTADSNAT.SE

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De asylsökande tycker att de, via frukostrestaurangen, har fått möjlighet att dela med sig av sin egen kultur.

De asylsökande på Gålsjö har serverat syrisk frukost i sommar

Frukostrestaurangen öppnades helt och hållet på de asylboendes eget initiativ

Varje lördag, sedan i slutet av juli, har det funnits möjlighet att avnjuta syrisk frukost på asylboendet i *Gålsjöbruk*. *Maria Wennberg*, platschef på asylboendet, berättar att det var de boende själva som tog initiativ till att starta den s k frukostrestaurangen och att det ligger helt i linje med *Hero Gålsjös* koncept där ledorden är: *Öppenhet*, *Likvärdighet* och *Professionalitet*. *”Det är en jättekul aktivitet som dom asylsökande har skapat efter eget huvud och även en fin mötesplats mellan dom asylboende och bygden! Detta är en del i integrationen och samtidigt*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Genom frukostrestaurangen har de asylsökande fått en ännu bättre kontakt med bygdens folk.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rawa Almer Alsalti Khattab och Oula Shobatmed, med döttrarna Julia och Retaj, är initiativtagare till frukostrestaurangen.

Det var denna handaffisch, utdelad i Sollefteå, som väckte artikelförfattarens intresse.

tas även dessa människors resurser till vara”, konstaterar hon.

Initiativtagarna själva tycker att det har varit roligt att få dela med sig av sin egen kultur, och då speciellt sin matkultur, och att få möta de människor som besökt restaurangen i sommar. På plats har det funnits en bärbar dator, där gästerna har kunnat se vilka råvaror som menyn har bestått av. Det har varit möjligt att välja mellan en vardagsmeny, en helgmeny och en lyxmeny. Verksamheten har varit självfinansierad och överskottet har gått till asylboendets eget fotbollslag, som spelar i division sex (se artikel i *Botebladets* sommarnummer 2016 på *www.botea.se*). Tanken är att verksamheten ska fortsätta ytterligare under hösten, åtminstone så länge som det finns frukostgäster.

”Det var dåligt skyltat, så det var svårt att hitta hit. Men när vi väl gjort det, var det en väldigt trevlig upplevelse, med fräsch och god mat”, konstaterar *Peik Brundin* och *Clara Bodin*, hemmahörande i *Årsta* och sommarboende i *Styrnäs*, som besöker restaurangen tillsammans med sina två barn. Även Ristabon *Lennart Johansson*, som har besökt *Gålsjö frukostrestaurang* vid två tillfällen i sommar, har enbart positiva saker att säga om dessa besök. *”Det var jättetrevligt! Dels att komma dit, men så bjöds det också på spännande mat, som smakade väldigt bra! Så jag kan varmt rekommendera ett besök!”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Paret Peik Brundin och Clara Bodin besökte frukostrestaurangen tillsammans med sönerna Hilding och Ingmar.

ARKIVBILD

I Jasper vågade sig Märith och Bengt ut på en skywalk med en fantastisk utsikt som belöning.

Märith och Bengt Löfgren gjorde äventyrsresa till Kanada

Mötet med släkten och den kanadensiska naturen blev ett minne för livet

En klar fördel med att flyga långt är att man får flyga med ett stort flygplan med bekväma stolar för ryggen och mer utrymme för benen. Efter tio timmar i planet är man ganska slut, både fysiskt och psykiskt.Vi hade tur som fick åka en *Boeing 747*.

Vi anlände till *Vancouver Airport* kl 16.30 på fredagen. Vi hämtade ut hyrbilen, svängde ut från garaget och hamnade direkt i trafikrusningen då alla skulle hem efter jobbet! Det var inte roligt och jag hade bara en sak i huvudet: Krocka inte! Som tur var, fanns det en gps i bilen! Vårt hotell låg givetvis mitt i centrum och Märith fick ge direktiv, medan jag med tunnelseende körde till hotellet och en skön vila.

FOTO: BENGT LÖFGREN

En av många vandringsstigar som Bengt och Märith vandrade längs i Columbiabergen.

Nästa morgon stod vi och väntade på en stor turistbuss som skulle hämta folk från hotellen. Men vi såg inte till någon buss och började fundera på vad som var fel. Märith gick ned för gatan, för att kolla de mindre bussarna, och det visade sig att en chaufför hade en skylt uppe som det stod *Lofgren* på. Jag frågade chauffören var de andra turisterna var och fick till svar: *”Ni är dom enda på turen i dag!”*

Vi hade alltså en egen privat guide hela dagen i parken och igenom staden. Lyxigt värre! Han var en källa till massor av information om staden och parken och vi fick höra allt om hur folk levde i *Vancouver* förr och nu, vi fick en botaniklektion i parken, fick priser på hus och hur man fiskar lax, vilket var hans största fritidsintresse. Vi fick även se den största *Douglasgranen* i *Vancouver*, den är 103 meter hög och växer fortfarande. Träden kan bli 1 500-2000 år gamla och rödcederträ går bl a att använda som myggmedel. Under färden mötte vi en tvättbjörn, som helt ogenerat promenerade på trottoaren.

Vancouver, eller *Gastown* som staden först hette, är en väldigt mångkulturell stad som blev väldigt rik på alla immigranter som behövde fylla på sina förråd innan den långa resan inåt landet påbörjades. Staden är fortfarande rik och lever mycket på sin hamn som skeppar ut vete, svavel och trävirke.

Nästa dag åkte vi till *Penticton*, där *Rueben* och *Roger Lofgren* (två avlägsna släktingar till mig) mötte upp och tog oss på en tur genom dalgången. *Okanagan Valley* har mer än 200 vingårdar och det finns fruktgårdar med alla möjliga frukter där; såsom päron, persikor, plommon, äpplen, körsbär, druvor mm. Från juni till december kan man äta färsk frukt direkt från träden. I *Penticton* smakade jag på den godaste milkshaken någonsin, med råvaror direkt från fruktgården till mixern.

Därefter gick färden till *Revelstoke*, där Märith och jag checkade in på *Three Valley Chateu*, som ligger där tre dalgångar möts, med bergen runt i alla riktningar och med en underbar utsikt. Vi befann oss nu i *Columbiabergen*. Det fanns mängder av uppmärkta stigar att vandra på och det märktes hur mycket turismen betyder för *Kanada*. Vi vandrade 12 km på dessa stigar den dagen, med otroliga vyer över bergen, glaciärer och dalgångar med mintgrönt vatten.

Nästa stopp var *Banff*, efter det att vi lämnat

forts. nästa sida

KANADA

Statsskick: Konstitutionell monarki
Yta: 9,98 miljoner km²
Huvudstad: Ottawa (ca 883 000 2011)
Högsta berg: Mount Logan (5 951 möh)
Invånarantal: Ca 36 miljoner (2014)
Invånare/km²: 3,4
Naturlig befolkningstillväxt: 1,1% (2014)
Medellivslängd: Kvinnor 81 år & män 75,5 år (2013)
Religion: Katoliker (ca 38%), protestanter (ca 28%)
Läs- & skrivkunnighet: 98% (2014)
BNP/invånare: Ca 250 000 kr (2011)
Naturtillgångar: Uran, pottaska, nickel & koppar
Viktigaste exportvaror: Industrivaror, olja & gas
Valuta: Kanadensisk dollar

ARKIVBILD

Löfgrens framför ett gigantiskt träd i Stanley Park.

British Columbia för att hamna i *Klippiga bergen* i *Alberta*. *Banff*, som ligger på en dalbotten med glaciärer runt om i alla riktningar, är en trevlig liten stad med goda möjligheter att kunna hitta inhemska produkter till hyfsade priser att handla och ta med hem.

Nästa morgon gick vi upp kl 5, för att kunna få se lite av *Kanadas* omfattande djurliv, och det tog inte lång stund förrän vi mötte en svartbjörn som gick och betade längs landsvägen. Jag krypkörde närmare för att vi skulle kunna ta några kort på den. Märith hade fått stränga order om att varken veva ned rutan eller lämna bilen. Vi passerade björnen på fyra meters håll! Sedan fick vi också se vitsvanshjortar och när vi kom tillbaka till *Banff* så mötte vi stora hjortar (Elk) som gick och betade på stadens gräsmattor. Senare följde vi en av stigarna upp mot en utsiktspunkt på berget och möttes då av folk som vänt tillbaka. *”Svartbjörn på stigen! Go back!”* Då insåg man hur liten och försvarslös man kan vara i dessa vildmarker. Efter det köpte vi björnspray!

Nästa mål för vår resa var *Hay Lakes* i *Alberta*. Det var den by som min farfars farbröder kom till när de emigrerade till *Kanada*. Här hade vi stämt träff med *Eddie Lofgren*, som skulle visa oss var han var uppfödd och var deras ranch låg någonstans. Dessutom fick vi med oss mina farbröder och tre kusiner hemifrån *Sverige*, som flugit till *Edmonton* för att vara med på denna guidade tur där våra förfäder startade sitt nya liv i *Kanada*. I *Hay Lakes* finns en kopia av *Vilhelmina kyrka*, som byggdes av svenskar som utvandrade dit. Vi besökte även *Sulitjelma school*, den skola där barnen gick. Jordbruk var, tillsammans med olja, den största inkomstkällan. Det stod oljepumpar på var och varannan åker, men alla var inte igång och en del hade sinat. Efter motorvägen såg man skyltar; såsom *Calmar*, och vi passerade igenom *Falun* strax söder om *Edmonton*. Det kändes overkligt med alla svenska namn på orter så långt hemifrån.

Vi tog farväl av mina släktingar och drog vidare mot *Jasper* i *Klippiga bergen*. På kvällen kollade vi efter stigar att gå nästa dag och vi fick rådet att inte gå i närheten av golfbanan. *”Too many Grizzlies there!”* Banan är avstängd p g a grizzlybjörnar! *”Eeehhh, vi tar en annan stig...”* Den vanligaste bilen i *Kanada* är utan tvekan pickupen, och då av märket *Chevrolet* eller *Ford*, och jag tror att 70% av kanadensarna åker pickup!

FOTO: BENGT LÖFGREN

Vilhelminakyrkan i Hay Lakes besöktes.

Märith och jag bestämde oss för att gå på *skywalk*, d v s ett överhäng som är monterat över en djup dalgång. Golvet på en *skywalk* består av genomskinlig plast, vilket gör att höjdrädda har stora problem att gå ut på den. Märith är höjdrädd, men hon lyckades övervinna sin rädsla och fick därför se bergsgetter på klippkanten nedanför. Vi fick några fina bilder och en lektion av guiden om dessa getter. Deras mankhöjd är densamma som bröstkorgen på en vuxen människa, så de är inga små

FOTO: BENGT LÖFGREN

Bilresan över Klippiga bergen bjöd på många fantastiska vyer och djur- och naturupplevelser.

djur. Det är ett mysterium hur de i hela friden kan ta sig fram på dessa klippstup med sina klövar. De har inga fiender på bergskanterna och kan i lugn och ro slicka i sig mineraler från vatten som sipprar ut från berget. Där fanns också en flock betande mufflonfår längs vägen, som slickade i sig vägsaltet efter vägkanterna. En morgon, längs en bergsstig, höll vi nästan på att gå in i en Elk som stod och betade. Vi kom så nära som sex meter innan hon blev rädd och flydde. Vi tog några kort, filmade lite och smög därefter vidare.

Efter *Jasper* gick färden till *Prins George,* som är en större stad på vägen mot havet, där vi skulle vidare med färja. Platsen var resans verkliga bottennapp! För efter att ha fått se så mycket fina vyer och efter att ha träffat så mycket trevligt folk, så kom vi till en stad som inte lever av turism och som har enorma problem med knarkare, alkoholister och uteliggare. Allting i staden kändes deprimerande. Det var otäckt och nerslitet och massor med saknade människor efterlystes på olika affischer. Inte ens personalen i hotellets reception var glada. För varje kilometer som vi åkte, när vi lämnade staden dagen därpå, blev stämningen i bilen så mycket lättare och gladare.

Vilken skillnad det var när vi var framme i *Smithers*, som är en liten stad i ungefär *Sollefteås* storlek! Nu var humöret på topp igen, trevligt folk och bemötande och otroliga vyer runt om staden. Platsen är känd för sitt laxfiske, men vi var lite för tidigt ute för det, eftersom fiskesäsongen börjar först i juli. Omgiven av glaciärer, frodiga ängar och stora aspskogar med hänglavar på grenarna, så begav vi oss givetvis ut på stigarna för att kolla utsikten över staden. En stig ledde oss upp mot ett ställe som heter *Twin Falls* och där fanns mycket riktigt två vattenfall som rusade ner från glaciären. Vi tog oss vidare uppför berget en bit och fick åter se en bergsget som tog sig fram längs bergskanten, letande efter mineraler att slicka i sig. Det var en klar och vindstilla morgon och vädret var underbart. I *Smithers* lever man av jakt och fiske, på uppfödning av hästar och köttdjur och naturligtvis på turister. *Smithers* är en mycket trevlig stad, med mysiga gator, restauranger och affärer.

På väg till nästa anhalt, som var staden *Prins Rupert* vid *British Columbias* kust, fick vi se vad jag först trodde var en bergsget, men det visade sig istället vara en s k *ghostbear*, alltså en vit svartbjörn! Denna typ av björn är otroligt sällsynt och kanadensarna kan gå igenom hela livet utan att få se en sådan. Tyvärr kunde vi inte stanna till, eftersom vi hade för många bilar bakom oss. Jag körde en kilometer ytterligare och kunde vända där, men när vi kom tillbaka och björnen märkte att vi bromsade ner, så vände den helt om och sprang in i skogen. Vi hann tyvärr inte få någon bild på den. Senare såg vi en grizzlybjörn med en unge, en varg och en vithövdad havsörn. Helt otroligt! Dessa hann vi däremot att ta kort på! Märith var alldeles skakig av upplevelsen och av spänningen att få se alla dessa djur. Vilken resa!

Efter en övernattning i *Prins Rupert* tog vi färjan som skulle ta oss till *Port Hardy* på *Vancouver Island*. Det var en tjugo timmar lång färd, så vi hade bokat hytt. Landskapet vi åkte igenom påminde om en större upplaga av *Höga kusten*. Det är en stor skärgård och vi var inte ute på öppet hav förrän sent på natten. Väl framme på ön körde vi till *Campbell River* där vi övernattade. Nu var det slut på glaciärer och berg och nu skulle det bli valsafari i *Vancouver Islands* skärgård! Detta skedde via en sex timmar lång tur med en sju meter lång och stadig zodiak gummibåt med dubbla 200 hästars Mercurymotorer. Vi satt på mjuka soffor iklädda räddningsoveraller och guiden tog oss till

forts. nästa sida

FOTO: BENGT LÖFGREN

I samband med valsafarin vid Vancouver Island fick Bengt och Märith bl a se några späckhuggare.

en kopparfärgad ärggrön klippa där sjöfåglarna älskar att häcka. Efter ytterligare en stund fick vi se en brun svartbjörn, ännu ett sällsynt djur som få får möjliget att se. Sedan kom båten ikapp fem späckhuggare som var på väg in i skärgården för att jaga föda. Plötsligt kändes båten inte längre så stor och så säker och fiskarna såååå stora. Sex meter långa och två ton tunga späckhuggare är en imponerande syn! Båten höll ett tryggt avstånd för att inte störa eller reta dem. En flock med tumlare kom på kollisionskurs med späckhuggarna och vi fick på nära håll se den panik som detta möte utlöste. Vattnet formligen kokade av tumlare, som i panik flydde över till andra sidan rakt förbi vår båt, där det var så grunt att späckhuggarna inte kunde ta dem. Sedan åt vi lunch i en liten hamn där det vimlade av kolibrier. De små humleliknande fåglarna flög tätt över våra huvuden och drack honungsvatten som hamnägarna matade dem med. Det var hundratals av dem.

Zodiakbåten tog oss vidare genom skärgården och vi fick veta att tiden mellan ebb och flod är så kort att det, p g a av de starka strömmarna, är direkt livsfarligt att simma i denna skärgård. Ibland kändes det mer som en forsränning när vi åkte, än som en tur på havet. Vi mötte delfiner, sälar, uttrar och sjölejon. Vi stannade till vid en udde där något alldeles speciellt pågick just då. Vid en särskild tid och plats så pressas nämligen fisken upp mot ytan av strömmarna. Detta sker så snabbt att fiskens luftblåsa inte hinner med att justera sig, vilket gör att den tuppar av. Där hade sjölejon och vithövdade havsörnar samlats för att ta del av dukat matbord. Jag tror att det var minst femtio örnar där och en hel flock med sjölejon. Det var ett magiskt ögonblick! När vi vände tillbaka så drog guiden på för fullt och vi fick en åktur i 40 knop genom skärgården. Det var så att säga en ”bumpy ride”, så det var viktigt att i den farten ta vågorna på rätt sätt. Helt urblåsta av turen och slut av alla synintryck, men nöjda över en fantastisk tur, så gick vi till hotellet och tog siesta.

Dagen därpå for vi vidare mot *Victoria*, som är huvudstad i *British Columbia*, där vi möttes och bjöds på middag av ytterligare en av mina släktingar. Nästa dag blev det en guidad tur genom staden med dess sevärdheter. Vi fick berättat för oss att *Butchard Gardens* kom till genom slavarbete, att stadens godaste mjukglass fanns i *Beacon Hill*, om *China Towns* hemliga dörrar och smala gränder. Lunchen intogs i Parlamentsbyggnaden, där jag på något märkligt sätt lyckades ta med mig björnsprayen genom säkerhetskontrollen. Väl tillbaka på hotellet, och den sista kvällen i *Kanada*, besökte vi en pub och hamnade där i en lång diskussion om hockey, politik, resmål i livet med en kanadensare, en amerikan och en mexikansk servitris. Och ingen blev sur! Vilken trevlig kväll!

I samband med resan tillbaka till fastlandet, hamnade vi i en trafikstockning och det tog oss två timmar att ta oss 2,5 km. Suck! Gps-kvinnan lurade mig därefter på fel väg och vi fick vända tre gånger! Efter att ha gett henne sparken, fick Märith istället bli kartläsare och vi lyckades hitta tillbaka till rätt garage och kunde lämna igen bilen. Därefter klev vi in på flygplatsen, checkade in och efter ”bara” 23 timmars resa var vi tillbaka till *Undrom*, med fyra dagars jetlag och arbete som väntade! Allt roligt tar slut så fort, men denna resa blev ett minne för livet! *av Bengt Löfgren*

FOTO: BENGT LÖFGREN

I samband med valsafarin vid Vancouver Island fick Bengt och Märith även se en mängd sjölejon.

FOTO: ULLA BODIN

Arrangemanget, som hölls den 12:e juli i Botatonhuset, gästades av den f d Boteåtjejen Ulrika Ölund.

Ulrika Ölund gästade Botatonhuset och berättade om sin musikaliska resa

Den lyckade kvällen var ett samarrangemang mellan Botaton och Undroms IF

Det var *Anders Bodin* som tog initiativ till att *Ulrika Ölund* skulle berätta om sin musikaliska resa över en kopp kaffe i *Botatonhuset*. Det hade samlats ett 20-tal personer för att under avslappnade former lyssna på Ulrikas musikaliska resa. Det bjöds på kaffe och saft med tilltugg.

Moderator för kvällen var *Anders Högström*, sångare i gruppen *Great Hansson* (han ifrågasatte dock själv om det var rätt titel, men eftersom han aldrig gjort det här tidigare så vad visste han).

Ulrika hade med sig sin gitarr och bjöd på flera av sina sånger som hon har producerat under årens lopp. Bl a framförde hon en av de första låtarna som hon skrev. Det var en vaggvisa till sin kusin Divya. Den hade en djup text och när Anders tog upp detta, replikerade Ulrika:*"Vad lillgammal jag var!"*

Anders frågade inledningsvis hur det var att växa upp i *Undrom* och gå på *Kalknäs skola*. *"Jag trivdes bra! Jag var tyst och blyg, men tyckte om att gå och sjunga för mej själv. Jag skrev flera texter och berättelser. Jag kommer ihåg när jag skulle stå på scen för första gången. Det var på en skolavslutning i Sunnersta Folkets Hus. Jag var jätteblyg och dom fick knuffa fram mej på scenen. Vad som hände på scen har jag inget minne av, men eftersom jag fick stora applåder, så måste det ha gått rätt bra. Då kände jag för första gången att det var musik som jag ville syssla med!"*

Ulrika berättade vidare att det i hemmet både fanns en gitarr och ett piano, så hon fick möjlighet att prova på att både spela och sjunga.

forts. nästa sida

En av hennes favoritlåtar var (och är än idag) *Flickan i Havanna*, men hon fick lova sin mamma att inte sjunga den på skolan.

Ulrika berättade även att hon var med i *Botatons* teaterverksamhet. *”Det kan vara så att jag fått lite scenvana av detta, men det jag kommer ihåg mest är alla kläderna på vinden.”* Efter att ha tagit ut flera låtar på gitarr, som hon hade hört dem på radio, tyckte hennes mamma att hon skulle kombinera detta med sin förmåga att skriva texter och berättelser och skriva en egen låt.

På gymnasiet gick Ulrika det *Estetiska programmet* och hängde mest med killar från ett MC-gäng från *Långsele*. Där blev det en hel del gitarrspelande runt lägereldarna i skogen. I slutet av gymnasiet fick hon tillfälle att framträda på *Skulefestivalen* tillsammans med en av killarna i MC-gänget. Efter gymnasiet blev det *Musikmakarna* i *Örnsköldsvik*, som är en plantskola för låtskrivare och blivande producenter. Den har internationell intagning, där 20 elever tas ut från hela Europa. Förutom olika teorikurser under utbildningen, får eleverna även i uppdrag att under tidsbegränsning (t ex ett dygn) skriva t ex en ballad till *Beyoncé* och en annan gång en låt till *Lill-Babs*. Till sin hjälp har eleverna handledare i både musik och textarbete. Det hände mer än en gång att de sov mindre än fyra timmar under det dygnet för att få till sin låt. När låten är klar kommer ibland representanter för olika musikförlag och lyssnar på den. Förlagen arbetar i sin tur för skivbolag som representerar sina artister. Förlagen bedömer låten under kriterierna *”bra, dålig eller släng i papperskorgen”*. Mycket konstruktiv kritik delas ut, eftersom det är meningen att eleverna ska utvecklas i denna stentuffa bransch. Vid ett tillfälle kom Ulrikas textlärare fram till henne och sade att allt hon gjorde lät country. *”Va!?”*, var Ulrikas förvånade kommentar. Läraren förklarade då att hennes sätt, att leka med melodier och ha en berättande text, liknade och lät som countrymusik. Han uppmanade henne att lyssna på countryskivor för att förstå vad han menade. Och det visade sig att det stämde! Country hade då haft en lång svacka inom den svenska musikbranschen och det kan ha varit anledningen till att Ulrika själv inte hade kopplat sin musik till countryn. Nu har countrymusiken, med sina berättande texter, blandats upp med pop och på det sättet fått en renässans och det är också i den musikstilen som Ulrika känner att hon hör hemma.

Utbildningen hos Musikmakarna innefattar även praktikperioder och eftersom Ulrika ville utveckla sin countrymusik, skickade hon in sitt CV och låtar till några musikförlag i *Nashville*. Där fick hon svar direkt från förlaget *Curb Publishing*, som meddelade att hon var välkommen att göra sin praktik hos dem. När Ulrika sedan berättade detta för en kurskamrat, fick hon veta att det var det största förlaget i *Nashville* som dessutom bara vanligtvis tar in praktikanter från en musikskola de har ett samarbete med.

Väl på plats fick hon följa med på en massa stora möten med alla möjliga artister, förlag och skivbolag. Hon fick även veta att det var hennes låt *Unforgettable* som gjorde att hon blev antagen som praktikant. Den låten har öppnat många dörrar i hennes fortsatta musikkarriär. När hon skulle åka hem från sin praktikperiod i *Nashville* fick hon veta att hon hade ytterligare en egenskap som hon inte visste om, nämligen att hon pratar och sjunger som en infödd Texasbo.

Sedan dess har Ulrika varit i *Nashville* tre gånger och varje gång hon är där, kan hon känna att

FOTO: ULLA BODIN

Ulrika Ölund grillades under kvällen av Anders Högström, moderator för arrangemanget.

hon befinner sig i en legendarisk musikstad. *”Folk åker dit från hela världen och jobbar, t ex som servitriser, för att på kvällarna spela på pubarna och caféerna runtom i staden. Där kan folk köa i flera timmar och det är långtifrån alla som kommer in.”* Ulrika har bl a spelat på *The Bluebird Cafe*, vilket enligt henne är ett halvsunkigt hak. Där har de kvällar då de bjuder in gamla och nya artister, som alla måste spela sin egen musik. De flesta är, som Ulrika uttryckte det; *”brutalt duktiga musiker”*. Med andra ord är konkurrensen stenhård, så det gäller att slå sig fram och att ha skinn på näsan. Men trots den hårda konkurrensen tar alla artister vara på varandra och man är på sätt och vis som en stor familj, där alla har något unikt att bidra med. *”Ingen annan gör det jag gör och jag har något eget”*, förklarade Ulrika.

Ulrika berättade att hon inledde sitt låtskrivande med att skriva låttexter. Det var små noveller på papper och låttextböcker där små fraser skrevs ner när de kom till henne. Om en film eller bok hade gett en speciell känsla ville hon spara den genom att skriva en låt. Anledningen till att hon började skriva på engelska var att hon i slutet av gymnasietiden fick tillfälle att resa på en musikresa med *Musik Direkt* till *Ungern*. Där skulle hennes låtar framföras på engelska. När hon försökte översätta sina låtar till engelska, så gick inte det, men istället dök det upp nya låtar med engelsk text i hennes huvud.

Ulrika berättade även att hon är en s k *”pappersmänniska”*, som vill ha allt på papper och gula lappar sitter lite överallt när hon skriver. Men när hon väl skaffade en *Ipad*, så hade den i alla fall en fördel – den blåser inte bort! Hon berättade vidare att hon gör musik för att hon måste. *”Det känns som om det skulle fattas mej nåt om jag inte hade musiken. Det är nåt visst med hela grejen: Att öva, livespela, rodda, dividera om pris, studio, marknadsföring med mera.”* Eftersom hon vill ha total kontroll över det hon ger ut, har hon startat ett eget musikförlag; *Sunday Morning Music*. Hon vill nämligen att alla ska kunna höra hennes musik som hon själv hör den i huvudet och inte omgjord av någon producent. Hon vill själv vara med i hela processen. Hon vet hur hon vill skriva och framföra sin musik och det känns nervöst att befinna sig utanför den boxen. Trots det är hon inte främmande för att testa nya saker, trots att det kan vara lite läskigt. Hon har t ex skrivit musik med bl a *Darin*. Hennes tidigare blyghet har idag försvunnit och hon kastar sig numer huvudstupa in i nya projekt utan att riktigt tänka efter före. Trots att hon är en planerande människa, så har hon för en gång skull inte planerat något, utan hon är öppen inför framtiden.

Idag jobbar Ulrika som kulturkonsulent i *Göteborg* och hjälper andra att göra det hon gör. Dessutom har hon en del spelningar tillsammans med två duktiga killar, där den ena spelar cello och den andre spelar gitarr och sjunger.

Julen och sommaren brukar Ulrika tillbringa hemma i *Boteå* för att landa och för att ladda sina batterier. Detta illustreras i hennes låt *Home*. *”Det är skönt att vara hemma och få vara ute på landet, som en kontrast till Göteborg”*, konstaterar hon tacksamt.

Den mysiga och hemtrevliga pratstunden avslutades med att *Anders Bodin* gav Ulrika och Anders en burk *Ådalshonung* från *Thomas* och *Ingrid Eklund* och svart vinbärssaft från *Hildas Trädgård*.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

De 20-talet åhörarna, på plats i Botatonhuset, fick lyssna till Ulrika Ölund i ord och ton.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Huset i Sunnersta har varit i Lennart släkts ägo sedan det byggdes några år in på 1900-talet.

Sommargästerna Lennart & Ann-Charlotte Svensson trivs i Sunnersta

Både Lennart och Ann-Charlotte Svensson har sina rötter i Boteå

Botebladet har under åren haft den stora förmånen att få presentera några av de många säsongsboende som finns i bygden. *Lennart* och *Ann-Charlotte Svensson* tillhör den kategorin och det visar sig vid vårt möte att båda faktiskt har sina rötter i *Boteå*.

Vi slår oss ned på husets stora och nyrenoverade veranda och avnjuter fika i den värmande septembersolen. Jag får mig berättat att huset byggdes någon gång runt sekelskiftet och att det, så vitt det är känt, har varit i släktens ägo sedan dess. 1926 höll ägarna *Emmanuel* och *Hulda Boström* bröllop i huset för *Oskar Welin* och dottern *Jenny Boström*, Lennarts mammas farbror och faster, som inom kort tog över huset. Endast nio månader gammal adopterades Lennarts mamma Gunvor av makarna Welin i samband med att hennes pappa, *John Boström*, förolyckades i samband med

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ann-Charlotte och Lennart berättar att det på 1920-talet hölls ett bröllop i husets stora sal på övervåningen.

en motorcykelolycka i *Ytterlännäs* 1929. Ann-Charlotte tar fram en diger dokumenthög och letar fram och visar ett gulnat dokument, daterat den 30 juni 1939, rörande avstyckning och försäljning av mark till *Sunnersta Folketshusförening*.

Lennart berättar att han växte upp på *Alnön*, utanför *Sundsvall*, och att han under hela sin uppväxt tillbringade somrarna i *Sunnersta*, med mycket bad och fiske. 1976 tog hans mamma över huset och hon hade det fram till 2008, då Lennart och Ann-Charlotte tog över det.

Ann-Charlotte berättar, i sin tur, att hon tillbringade sina första sex år i *Aneby*, för att därefter flytta till *Sörberge*. 2003, efter att hon och Lennart hade varit ett par i tre år, fick hon oväntat reda på att hennes pappa hade tillbringat somrar i *Boteå*. I samband med ett besök i *Boteå* pekade han dessutom ut huset i *Undrom*, där han hade bott, vilket visade sig vara det s k *Bomanshuset*. I samband med en promenad, några år senare, fick Ann-Charlotte se att det var folk i huset. Hon bestämde sig då för att knacka på, i hopp om att kunna få ytterligare information om huset och dess bakgrund. En något förvånad ägare, vid namn *Torbjörn Boman* (se *Botebladets* höstnummer 2008 på *www.botea.se*) öppnade dörren. När Ann-Charlotte berättade att hennes pappa hade tillbringat somrar i huset som barn, presenterade sig Torbjörn som hennes pappas kusin!

Lennart och Ann-Charlotte huserar annars i *Sörberge*. Lennart jobbar på *Tunadals sågverk* och Ann-Charlotte jobbar som advokatassistent på en advokatbyrå i *Sundsvall*. Ett gammalt hus brukar, som bekant, kräva en hel del omsorg. I fjol fick t ex huset ett nytt plåttak och i år har balkongen renoverats och en ny veranda byggts. Nästa sommar står målning av fasaden på agendan. De berättar vidare att de försöker att tillbringa så mycket tid som de bara kan i *Sunnersta*. I genomsnitt blir det 60-70 nätter per år, men i år kommer det att bli ännu fler. Detta torde givetvis vittna om att de uppskattar att vistas på sitt sommarställe och i *Boteå* överlag. *”Det är lugnt och skönt här och det ger mej ett inre lugn. Här kan man verkligen ladda batterierna och njuta av den vackra naturen”*, konstaterar Lennart och Ann-Charlotte nickar instämmande och tillägger: *”Man har skogen alldeles inpå knuten och det här är ett andningshål för mej. Min kärlek till bygden har dessutom ökat och jag har rotats ännu mer, efter det att jag fick veta att jag har mina rötter här.”*

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Adrian Melander, Isak Öhlund, Ramin Mohebi, Walter Bettoschi, Algot Jönsson, Shivana Hosan och Moa Bohlin är nya elever på Kalknäs skola. Samtliga elever, förutom Ramin (1) och Shivana (1), har börjat i förskoleklassen. Saknas på bilden gör Aron Widengren (2), Ronyah Nordlander Pettersson (1), Imad Amoussa (1) och Vera Nordenmark i förskoleklassen.

Nya elever på Kalknäs skola

Elevantalet på skolan är på uppåtgående och består i skrivande stund av 48 elever

Ett nytt läsår har alldeles precis dragit igång och *Kalknäs skola* kunde vid terminsstarten mönstra elva nya elever. Utöver dessa ska ytterligare några elever vara på gång. Mångårige läraren och trotjänaren *Stig-Ove Andersson* har dessutom fått sällskap av fem nya lärare, nämligen: *Katarina Kristoffersson*, *Pia Höglund*, *Elina Högström*, *Lisa Edholm* och gympaläraren *Mattias Strandberg*.

av Rolf Ronestjärna

PORTRÄTTET

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sisko Sjögren

Sisko Sjögren kom till Sverige som krigsbarn som tvååring

I detta nummer av Botebladet möter vi Undromsbon Sisko Sjögren

Man förvånas ofta över hur fort tiden egentligen går och likaså hur lätt det är att man gör en felaktig tidsbedömning när man ska bestämma tidpunkt för händelser i det förflutna. Så var även fallet när jag åter skulle bege mig till adressen *Undrom 259*, för ytterligare en Porträtetintervju. För sju år sedan hade jag nämligen förmånen att intervjua Undromsprofilen *Alf Sjögren* (se *Botebladets* sommarnummer 2009 på *www.botea.se*) och nu var alltså turen kom-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Trots sina finska rötter har Sisko aldrig kunnat tala finska.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Går helst i långbyxor och blus.

Sån är jag:
- Jag är en humörsmänniska.

Tre föremål jag skulle ta med till en öde ö:
- Kortlek, virkarbete och musikspelare.

Jag blir glad när:
- Barn, barnbarn och barnbarnsbarn kommer på besök.

Någon jag gärna vill träffa:
- Sonen Hans som dog i en trafikolycka i Undrom 1980.

men till hustrun *Sisko Sjögren*. Sisko sitter på verandan när jag svänger upp på gårdsplanen. Vi förflyttar oss genast in i köket, där Sisko har dukat upp fika och strax är vårt samtal igång.

Den 22 februari 1939 föds *Sisko Grönlund*, som nummer tre i en kommande syskonskara bestående av fem barn, i den finska kuststaden *Åbo*. Tre dagar senare tecknar skådespelerskan *Ingrid Bergman* sitt första filmkontrakt i *Hollywood*. Pappa Arvo jobbar som timmerman och mamma Aili är hemma och sköter om familj och hushåll. När Sisko är i tvåårsåldern skickas hon och de två äldre syskonen, tillsammans med cirka 80 000 andra finska barn, till *Sverige* under brinnande krig. Syskonens pappa dör också ute på slagfältet. Sisko och hennes storebror hamnar i *Sollefteå*, medan storasystern hamnar i *Djuped*. Sisko placeras hos familjen *Walle* och *Ada Svensson*. När det efter något år blir dags för syskonen att återvända till *Finland*, visar det sig dock att mamman inte har någon möjlighet att ta emot dem. Det hela utmynnar i att Walle och Ada adopterar Sisko. Mamma Ada är hemmafru och är hemma och tar hand om Sisko och hennes nyblivna fosterbror. Pappa Walle jobbar som yrkesmilitär och familjen bor dessutom på *I 21*. *”Jag hade en bra uppväxt och jag fick det bra i Sverige. Jag var nog faktiskt lite bortskämd som barn”*, konstaterar Sisko tacksamt och ler. På regementet bor det en hel del familjer, så det finns gott om barn att leka med. På sommaren handlar det mest om utelekar och på vintern är skidåkning en populär sysselsättning.

Under åren har Sisko förhållandevis god kontakt med de flesta av sina syskon. Längre fram i livet lyckas hon leta rätt på sin mamma och besöker henne även 1980. Mötet blir dock något av en besvikelse och de träffas aldrig mer efter det.

Efter sjuårig skolgång på *Lillängets skola* får Sisko jobb på *Nipstadens Livs*, där hon blir kvar i cirka tre år. Därefter får hon jobb på Tempo, där hon kommer att jobba i drygt tio år.

Året 1964 träffar Sisko en stilig ung militär vid namn *Alf Sjögren*. Tycke uppstår och strax är de ett par. Den 3:e september 1966 lovar de varandra trohet inför prästen (de har alltså firat 50-årig bröllopsdag nu i dagarna. Vi får därför gratulera! Se gärna deras fina bröllopskort i *Botebladets* sommarnummer 2009). Samma år föds dottern Barbro och med åren kommer barnaskaran att utökas med ytterligare fyra barn. Året därpå (d v s 1967) anländer nämligen sonen Peter, 1968 sonen Hans, 1970 dottern Eva och slutligen 1972 dottern Elisabeth. Barbro bor idag i *Mellansel*, är gift och jobbar inom hemtjänsten. Eva bor i *Lugnvik*, har tre barn och jobbar på ett boende för förståndshandikappade. Barnen Peter och Elisabeth blev båda kvar i *Boteå*. Peter är gift, har fyra barn och jobbar på *Zeunerts* i *Sollefteå*. Elisabeth är också hon gift och har tre barn. Sonen Hans avled 1980 i en mycket tragisk trafikolycka vid *Macken* i *Undrom*.

forts. nästa sida

FOTO: ROLF RONESTÅRNA

Sisko Sjögren har trivts med att bo i Boteå och har framförallt uppskattat lugnet där.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

1991 stod den nybyggda villan, som byggdes på samma plats som deras gamla hus, äntligen klar.

1968 flyttar Sisko och Alf till *Undrom* och har bott där sedan dess (med ett kort avbrott åren 1975-78, då de föreståt livsmedelsbutiken i *Björkå*). Väl tillbaka i *Undrom* jobbar hon även ett par år i *Konsumbutiken* i *Undrom*, innan hon 1980 får jobb på hemtjänsten i *Boteå*. Där blir hon kvar i tio år, för att istället börja jobba på sjukhemmet i *Sollefteå*. I mitten av 90-talet utbildar sig Sisko till undersköterska, för att 2005 slutligen gå i pension. *”Jag har trivts med mitt jobb och jag har tyckt om att hjälpa dom äldre”*, sammanfattar hon sina 25 år i vårdsvängen.

Sisko och Alf har, som tidigare nämnts, tio barnbarn och de blir alltid lika glada när barn och barnbarn kommer på besök. Vid de tillfällena tar Sisko gärna fram kortleken eller ett sällskapsspel och spelar med dem. Sisko berättar att hon har ett stort idrottsintresse, där *MoDo* är laget i hennes hjärta. Under åren följer hon och maken även, med stort intresse, barnbarnens idrottsliga karriärer på *Bohedsvallen* i *Undrom*. Och även om ingen av dem längre spelar aktivt, så far Sisko och Alf då och då på *Undroms IF:s* hemma- och bortamatcher. Det är för övrigt vid en hemmamatch som hon får förfrågan om denna intervju. Tillsammans med Alf har hon under åren även ett stort fiskeintresse och en hel del fisk dras upp via både met- och kastspö.

”Det har varit jättebra att bo i Boteå! Jag har trivts jättebra och det har varit lugnt och skönt!” konstaterar Sisko avslutningsvis och jag kan inte annat än ge henne rätt på den punkten.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undromsborna Alf och Sisko Sjögren firade den 3:e september sin 50-åriga bröllopsdag.

Boteåparlamentet informerar

Kallelse till Byating

Söndagen den 30 oktober kl 16.00
Sunnersta Folkets Hus

Boteåparlamentet kallar alla boende i Botebladets spridningsområde till Byating

✓ Vi redovisar årets verksamhet ✓ Samtal om kommande verksamhet ✓ Smörgåstårta och kaffe

Förslag, frågor eller motioner till Byatinget ska vara inlämnade senast den 15 oktober till ***Pia Hedberg, 0620-320 44*** eller också till ***byating@botea.se***

Alla Boteåbor är varmt välkomna och vi hälsar alla dem som flyttat till Boteå under 2016, speciellt välkomna till Byatinget.

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in minst en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail eller USB-minne. Maskinskriven text funkar också, men dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@botea.se**

LEDIGA HUS I BOTEÅ

Hör av Dig till **Boteå Utvecklingsgrupp** om Du känner till något hus som är till salu eller står tomt i Boteå. Det finns nämligen fortfarande folk som kan tänkas vara intresserade av att flytta hit och som därför söker boende. Tag även vara på möjligheten att hitta och annonsera ut hus via Boteåparlamentets hemsida på **www.botea.se**. Just nu annonseras några hus ut!

Kontaktpersoner: Lennart Johansson, 0620-321 82, Laila Lindholm, 602 48, Ingrid Viking, 600 16 & Gun Åslund, 076-268 21 20.

UTDELNING AV BOTEBLADET

Utdelningen av Botebladet inom Boteå sker numer via lokalt ombud. Från och med detta nummer testar vi samma upplägg i Björkå, Björksjön och Para. Om Du, eller någon Du känner, mot all förmodan inte skulle ha fått detta nummer, så ombeds Du ringa **073-829 59 09** (Boteå) respektive **070-674 24 95** (Björkå, Björksjön och Para) och meddela detta.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De nyblivna snickeriägarna Lars och Birgitta Blomén är mycket nöjda med hur slutresultatet blev.

Lars och Birgitta Blomén har öppnat ett snickeri i Grillom

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Alla tänkbara maskiner finns i snickeriet.

Ska först och främst fylla de egna behoven

I sommar har Grillomsborna *Lars* och *Birgitta Blomén* byggt och färdigställt en alldeles ny byggnad på sin tomt, för att kunna göra iordning ett eget snickeri.

Den 28:e augusti var det stor invigning och visning av det nya snickeriet och *Botebladet* var givetvis på plats för att dokumentera det högtidliga tillfället.

Snickeriet, med namnet *Snickarboa*, ämnar inte konkurrera med befintlig verksamhet i bygden, utan man kommer bara ta på sig mindre jobb och bl a slipning av verktyg.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars har förverkligat sin dröm om ett snickeri.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det bjöds på kaffe med dopp vid invigningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

K G Långberg har, via sina många kontakter, upplevt att det finns ett behov av en skrot i bygden.

Karl-Gösta Långberg har i dagarna öppnat en skrot i Offer

Han tror att verksamheten blir bra för bygden

I höst har *Boteå* begåvats med ytterligare ett företag, nämligen *Offers Skrot*. Bakom det nya företaget står *K G Långberg* på *Offers gård*. Denne berättar att han har ett förflutet inom branschen, bl a har han tidigare jobbat hos återvinningsföretaget *Stena Recycling*, och att han en tid även har burit på tanken att starta en skrot. *”Jag har märkt en efterfrågan hos folk.”* Tillstånd för miljöfarligt avfall är beviljat, men till en början tar han bara emot järnskrot och bilbatterier. Tanken är att han senare i höst även kommer att köpa in ädelmetaller.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Skrot och bilbatterier ska placeras intill containern.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Tillstånd för miljöfarligt avfall har beviljats.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Verksamheten kommer att utökas med tiden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

De församlade Boteåborna hade möjlighet att kommentera och ge synpunkter till översiktsplanen.

Kommunen inbjöd till samrådsmöte i Sunnersta Folkets Hus

Kommunens förslag till översiktsplan för sin verksamhet presenterades

Sollefteå kommun har under sommaren hållit s k samrådsmöten på olika platser runt om i kommunen. Tanken med dessa möten har varit att skapa en dialog med kommuninvånarna, när det gäller den översiktsplan för kommunens verksamheter som just nu är under arbete, men framförallt att förbättra beslutsunderlaget och ge berörda en möjlighet att påverka planens utformning.

Torsdagen den 25:e augusti var det alltså *Boteås* tur att få ett besök av kommunens representanter, bestående av kommunalrådet *Elisabet Lassen*, kommunchef *Tomas Alsfjell, Johan Andersson* från kommunstyrelsen och *Lisbeth Boman*, som jobbat med översiktsplanen. Efter en kort inledning av *Elisabet Lassen*, så gavs *Lisbeth Boman* tillfälle att presentera kommunens förslag till översiktsplan, som är tänkt att vara ett vägledande dokument till stöd för kommunens framtida beslut om mark- och vattenanvändning och bebyggelseutveckling överensstämmande med plan- och bygglagen. Planen har varit ute på remiss och finns att tanka ned från kommunens hemsida.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lisbeth Boman presenterade översiktsplanen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En karta över kommunen detaljgranskades.

FOTO: ULLA BODIN

Erik Lhim och Ann-Cathrine Wiklanders medverkan var ett uppskattat inslag i Gudstjänsten.

Sommargudstjänsten i Boteå kyrka gick i kärlekens tecken

Gudstjänstbesökarna bjöds på en minnesvärd upplevelse både inne och ute

Boteå kyrka var fylld till två tredjedelar när *Ann-Cathrine Wiklander* och *Erik Lihm* medverkade i Gudstjänsten söndagen den 10:e juli. De framförde två sånger i kyrkan på Gudstjänsten, nämligen *Där kärleken föddes en gång* och *Den kärlek som jag känner*. Det märks att de har spelat tillsammans ett tag nu, för Erik följer Ann-Cathrines sång på pianot som om de vore en enhet.

Boteåkören hade innan Gudstjänsten förberett med tunnbrödsmörgåsar, saft och kaffe. Borden var också dukade och eftersom vädret visade sig från sin soliga sida, hade bord och stolar flyttats ut i gröngräset utanför sockenstugan. Med ryggen mot sockenstugan gjorde Ann-Cathrine och Erik, som de uttryckte det; *”den kortaste omriggningen genom tiderna”* (vilket betyder att de satte upp instrument och ljudutrustning på snabbast möjliga tid). De började framträdandet med *Den första gång jag såg dig* och fortsatte därefter med flera sånger i kärlekens tecken.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Efter Gudstjänsten bjöds det på fika ute i det fria med ytterligare uppskattad musikunderhållning.

FOTO: SPORTOGRAF.COM

Att cykla den 30 mil långa Vätternrundan är en rejäl prövning för både kropp och psyke.

Undromsbon Lars Bodin cyklade den 30 mil långa Vätternrundan

Med det krävande cykelloppet lyckades han fullborda den s k Svenska klassikern

Den 17:e juni bilar vi ner de 90 milen till Motala. Min starttid är 20.20, men innan dess hämtar jag ut min nummerlapp och tidtagningschip. Det är soligt och varmt när min startgrupp ger sig av söderut genom Motalas stadskärna.

Utanför Motala kommer vi ut på det rätt platta området kring Vadstena. Utmed vägen sitter en hel del människor och hejar på oss cyklister, vilket gör att det nästan känns som om man deltar i en parad. Första stoppet blir Ödeshög där jag fyller mina vattenflaskor, dricker blåbärssoppa och äter en bulle. Här får jag för första gången uppleva trängseln inne i depåerna. På vägarna är det, som tur är,

FOTO: ULLA BODIN

Undromsbon Lars Bodin, med startnummer 2025, passerar vinkandes strax efter starten i Motala.

betydligt mer plats.

Det känns rätt bra. Vägen ner till Gränna är fantastisk, med en helt annan växtlighet än man är van vid hos oss i Ådalen. Tyvärr har Gränna ca två km gatsten istället för asfalt, vilket inte är så bekvämt att cykla på. Klockan börjar närma sig kring elvatiden och mörkret sänker sig. Dags att slå på lyset! När jag passerar Ölmstad, 83 km från start, är det riktigt mörkt.

Åker nu mot Huskvarna och Jönköping med dess långa utförsbackar. I Jönköpingsdepån serveras köttbullar med potatismos eller havregrynsgröt. Jag väljer havregrynsgröt. Klockan är nu halv ett på natten och jag har åkt en tredjedel av loppet. Nu får jag min första mentala svacka och allt känns botten. Alla utförsbackarna gör att det ligger långa sega uppförsbackar framför mig. Det är mörkt och kroppen börjar protestera. Jag bestämmer mig för att försöka njuta lite och drar ner lite på farten för att spara på krafterna.

Konstigt nog börjar det kännas bättre och snart är jag i Fagerhult, vilket innebär att jag har kört 13 mil. Efter det sedvanliga besöket i ”bajamajan”, och lite blåbärssaft och bulle, ger jag mig iväg igen. Nu börjar det dugga och jag påminner mig om att det var tal om regn. Snart öser regnet ner och det är hemskt! Jag rullar in i Hjo vid fyratiden på morgonen. Blöt från topp till tå, cyklandes längs Vätterns dimmiga strandkant känns det nästan lite kusligt. Regnet öser fortfarande ner. Den enda positiva upplevelsen just då, är några tappra personer, som trots regnet och den tidiga timmen, är ute och hejar.

Jag är plaskvåt inpå bara kroppen och fryser så att jag skakar. Varför har jag gett mig in på detta!? Äter en bit lasagne och funderar på hur jag ska lösa det här. Försöker vrida ur handskar, strumpor och jacka så mycket jag kan. Tar en kopp te för att eventuellt kunna värma mig lite. Att ge upp är inte att tänka på, så med huvudet hängande tänker jag att man kanske kan bli lite varm av att cykla. Ut på vägen igen. Bara 13 mil kvar. Nu har det ljusnat och till min stora glädje är det ljumma vindar som värmer mig och förvånansvärt snabbt torkar mina kläder.

Kommer till Karlsborg, där depån ligger alldeles utanför fästningen. Tar lite av min medhavda kexchoklad och svartvinbärssaft, nu är det bara nio mil kvar. Hänger med i tempot, men efter Medevi blir det lite mer småkuperat och mjölksyran i benen blir mer påtaglig.

Med ingen kraft kvar i benen kommer jag äntligen in i Motala centrum för målgång med tiden 13.03, efter att ha cyklat de 30 milen. Får en medalj och en tallrik med kycklingspett och potatissallad. Tar mig vidare till ombytet och pratar med några i bastun. Hör någon som vill cykla igen, det är jag inte riktigt benägen att hålla med om, inte just nu iallafall. Detta till trots, så är det ändå 13 händelserika timmar i mitt liv som jag rekommenderar er att testa på! Men se till att förbereda er, helst riktigt, riktigt ordentligt!

av Lars Bodin

FAKTARUTA

En svensk klassiker, även kallat klassikern, kallas kombinationen av fyra stora svenska långlopp och har funnits sedan 1972. För att få diplomet behöver man fullfölja fyra långlopp under en period av 12 månader. Mer än 32 000 personer (varav 6 000 är kvinnor) kan titulera sig "en svensk klassiker".

En svensk klassiker består av:

- Vasaloppet eller Öppet spår, 90 km skidåkning (alternativt Engelbrektsloppet, 60 km skidåkning)
- Vätternrundan, 300 km cykling
- Vansbrosimningen, 3 km simning
- Lidingöloppet, 30 km löpning

Det finns även kortare varianter av klassikern:

- Halvklassikern (halva distansen av samma som ovan)
- Tjejklassikern (riktar sig till tjejer från 15 år och uppåt)

KÄLLA: WIKIPEDIA

FOTO: ULLA BODIN

Lars Bodin förbereder sig innan loppets start.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En ganska stor mängd åskådare bevittnade hur Undroms IF vann kvällsmatchen mot Wäja/Dynäs.

Undroms IF:s kvällsmatch bjöd på kyligt väder

Bygdens eget fotbollslag bjöd dock på fotboll med många heta målchanser

Undroms IF:s årliga kvällsmatch, med sitt sedvanliga kringarrangemang, är ett uppskattat inslag i bygden och brukar samla en hel del både fotbolls- och festintresserade. Årets upplaga, till skillnad emot fjolårets, bjöd dock på ganska kyligt väder, vilket kanske inte lockade alla att stanna kvar efter det att matchen var slutspelad.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Arrangemanget bjöd på underhållning på flera plan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undroms IF bjöd på verklig fotbollspropaganda och spelade stundvis helt ut sina motståndare.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Susanne Wedin och Ulla Bodin var parkerade i kiosken.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Marie Sjögren och Annica Svensson stod i öltältet.

Innan avspark förenades de församlade i den svenska nationalsången, anförda av *Mikael Holmsten* och hans band. Och även om nu vädret var ganska kylslaget, bjöd bygdens eget fotbollslag på en fotboll som värmde hjärtat i matchen mot lokalkonkurrenten *Wäija/Dynäs*. Egentligen var det aldrig något snack om saken. Undromslaget tog nämligen omedelbart hand om taktpinnen och stundvis var det i princip endast spel mot ett mål. Efter ett slumpmål av bortalaget kunde hemmalaget gå till halvtidsledning med 2-1, för att i andra halvlek sätta ytterligare två mål och därmed spika slutresultatet till välförtjänta 4-1.

I paus och efter matchen fanns det möjlighet att lyssna till musikunderhållning med *Mikael Holmsten*, *Jörgen Åslund* och *Stefan Bonér*, som tillsammans spelade från ett lastbilsflak.

I paus avgjordes också en spännande bollkastningstävling, där det gick ut på att försöka kasta sina bollar så nära som möjligt en pinne placerad på behörigt avstånd. Tävlingen togs hem av *Ola Hedberg*, ursprungligen från *Björksjön*.

I serveringstältet fanns det möjlighet att mätta magen med rostbiff och potatissallad. Även hamburgare, korv, toast och fika fanns till försäljning via kiosken och grillen.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Lars Bodin, Mikael Svensson och Anders Edlund grillade.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Holmsten och Co underhöll under kvällen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I halvtid bjöds det på spänning då en prestigefylld bollkastningstävling ägde rum på fotbollsplanen.

FOTO: ULLA BODIN

Traditionell dans kring midsommarstången var ett uppskattat inslag vid midsommarfirandet.

Boteå Båt & Bad inbjöd till midsommarfirande på stranden

FOTO: ULLA BODIN

Elin Sellgren med kanske yngste deltagaren.

Lyckad premiär talar för en fortsättning

I år inbjöd *Boteå Båt & Bad* till midsommarfirande på stranden. Vädret var vackert och skurarna höll sig borta. Föreningen, som representerades av *Kjell* och *Carol Ersarve*, hade satt upp en midsommarstång och bjöd på korv med bröd, diverse tillbehör och dricka.

Tyvärr var det endast ett fåtal personer på plats när firandet var tänkt att ta sin början. Men vartefter dök det upp fler och fler familjer, både Boteåbor och sommargäster, och allt som allt blev det till sist ungefär 20-25 personer som var med och firade midsommar.

av Ulla Bodin

FOTO: ULLA BODIN

Firandet ägde rum i härligt sommarväder.

FOTO: ULLA BODIN

Midsommarfirarna bjöds på korv med bröd.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

För att ekonomiskt kunna sköta stranden i Undrom behövs det fler betalande medlemmar.

Det är Boteå Båt & Bad som sköter om stranden i Undrom

Årsmötet hölls traditionsenligt på stranden

Boteå Båt & Bad kunde vid sitt årsmöte, på stranden i *Undrom* den 23:e juli, se tillbaka på ett omfattande verksamhetsår. Förutom den ordinarie skötseln av stranden har bl a nya bottenstenar till båtbryggorna lagts ned, elarbeten gjorts på toaletterna och gräsmattan jämnats ut. Vid mötet togs bl a beslut om att iordningställa volleybollplanen och att bli bättre på att informera på Boteås hemsida. Likaså bestämdes det att man ska se över möjligheten att kunna fylla på med mer sand vid badplatsen och ordna fram fler båtplatser.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stig Sandin är ordförande i föreningen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En korvburk stod och puttrade på grillen.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mötet inramades av härligt väder och omgivning.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det kändes nästan som julafton när det första lagret asfalt lades på efter en sommar av skumpande.

Vägarbetet mellan Grillom och Undrom har inneburit en prövning

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Fredrik Jonsson rattade för dagen ångvälten.

Både bilar och bilister har tagit stryk

Kvaliteten på väg 334, mellan *Undrom* och *Grillom*, har en längre tid varit under all kritik. Under den gångna vintern nåddes den absoluta bottennoteringen med mängder av hål, som torde ha tärt en hel del på bilarna. Det är ingen överdrift att påstå att vägbiten närmast Grillomskorsningen liknade ett mindre minfält.

Så man kan lugnt säga att det var högst välkommet att *Trafikverket* drog igång med reparationsarbetet, av den drygt 30 km långa vägsträckan mellan *Grillom* och *Kläpp*, i början av sommaren. Ingen hade kanske dock kunna förutse att arbetet

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det första asfaltslagret var ett mjukgjort asfaltsgrus, återvunnet från det tidigare bortfrästa asfaltslagret.

skulle bli så pass långdraget som det visade sig bli. Likaså vilken prövning det skulle innebära för alla bilister, cyklister, boende och fordon. Det har varit ett till synes ändlöst skumpande över sylvassa stenar och en otursdrabbad Undromsbo lär visst ha råkat ut för fem punkteringar!

Den 4:e augusti lades dock äntligen det första och efterlängtade lagret asfalt på i *Undrom*. Jag hade då möjlighet att få en pratstund med vältföraren *Fredrik Jonsson* från *Arvidsjaur*, som råkade stanna till utanför vår tomt. Han berättade att han hade hoppat in som semestervikarie under några veckor och att han under vistelsen i området bodde på en camping någon mil nedströms. Enligt honom så kallas den beläggning som just hade lagts på för *MJAG* (*Mjukgjort asfaltsgrus*) och att man senare i höst kommer att lägga på ytterligare en beläggning, med namnet *MJOG* (*Mjukgjort oljegrus*).

FAKTARUTA

Mjukbitumenbundet grus med oljegrusgradering (MJOG) består av stenmaterial med kontinuerlig gradering och låg fillerhalt och har låg halt av lågviskös mjukbitumen. Blandningen sker vid 50-80 °C i asfaltverk eller i blandningsverk med uppvärmningsanordning. Utläggning och packning sker också i temperaturintervallet 50-80 °C.

Mjukgjort asfaltgrus (MJAG) består av stenmaterial med kontinuerlig gradering och liten andel filler, samt har låg halt av mjukbitumen. Blandning sker i asfaltverk eller i blandningsverk med uppvärmningsanordning. Massan blandas, läggs och packas halvvarmt (50-120 °C).

KÄLLA: TRAFIKVERKET.SE

Conny Olsson, på *Trafikverket*, bekräftar dessa uppgifter när jag kontaktar instansen för ytterligare information. Han berättar inledningsvis att projektet löper från maj 2016 till september 2017, att det är det Stockholmsbaserade företaget *Svevia* som är huvudentreprenör och att det också är *Svevia*, i samråd med *Trafikverket*, som planerar och styr arbetet. Han berättar vidare att vägförbättringen består av ett antal viktiga faser, vilket gör att arbetet tar så pass lång tid som det gör: Inledningsvis fräser man bort ungefär hälften av den gamla asfalten, som återvinns i ett mobilt asfaltsverk som är placerat någonstans längs vägsträckan. Det är denna asfalt som bearbetas till den s k *MJAG:en. "Detta blir betydligt billigare och framförallt är det miljömässigt rätt"*, konstaterar *Conny Olsson*. Därefter fräser man ned den resterande asfalten i det befintliga bärlagret och efter det lägger man på och fräser ned en makadamfraktion. Därefter lägger man på ett 10 cm tjockt bärlager på vägen. Efter det läggs *MJAG:en* på, för att avslutningsvis lägga på *MJOG:en*.

Conny Olsson berättar också, under vårt samtal, att man dikesrensar, att man ser över alla vägtrummor och att man även lägger ned stålarmering där det förekommer kraftiga sprickor. Enligt planeringen ska bärlagret läggas på vecka 35, på sträckan *Djuped-Kungsgården*, för att därefter "*MJAG:as*" under vecka 37. De påföljande tre veckorna läggs slutligen *MJOG:en* på, troligtvis med början söderifrån. Avslutningsvis blir det kompletteringsarbeten och målning av linjemarkeringar. Sammanfattningsvis kan man dock nog säga att det är inte utan att man känner en viss tacksamhet över att vägen fixas iordning och likaså över att *Trafikverket* trots allt valde att inleda vägarbetet i *Grillom* istället för i *Kläpp*.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

MJOG, som är en hårdare och slitstarkare vägbeläggning, kommer att läggas på senare i höst.

Arga Gubben

Häromdagen, när jag satt på redaktionen och förväntade mig en lugn dag med lite planering och några mindre uppdrag, så ringde plötsligt redaktionstelefonen. Det är en uråldrig pjäs med fingerskiva och en stor svart lur som är ansluten till det fasta telenätet. Där har ingen ringt på många år. Jag kände mig som en stormaktsledare på heta linjen när jag svarade. (Ja, alltså den direktlinje mellan USA och dåvarande Sovjetunionen som inrättades efter Kubakrisen på 1960-talet. Och ingenting annat).

BB: Hallå! Botebladet! Vad kan jag stå till tjänst med?

AG: Hallå där redaktörn. Kan jag intressera honom för ett undergörande och livgivande preparat som garanterar ett långt och friskt liv? **BB:** Ja, god dag själv. Vad för slags preparat kan garantera det? **AG:** Garantera och garantera. Det är proppfullt med vitaminer och spårämnen och mineraler och antioxidanter och är helt naturligt. **BB:** Har han provat det själv? **AG:** Jajamen. Varje dag. **BB:** Och har han känt sej bättre? **AG:** Nja, kanske inte så mycket, men tänk vad dålig jag varit om jag inte ätit dom. **BB:** Nej tack. Har jag klarat mej tills nu, så går det nog bra sedan också. **AG:** Jo-jo. Det är nog bäst att han intar en ödmjukare hållning till egenvård hädanefter. Vi står snart utan all form av sjukvård och är hänvisade till oss själva. Det enda som återstår är skattsedeln. **BB:** Jaså, är det där skon klämmer! Ja, det ser onekligen lite dystert ut. **AG:** Lite dystert!? Rena katastrofen, säger jag. Vi kommer att behöva en medicinman i bygden med det snaraste. **BB:** En som dansar bort onda andar och jorddrar barn, menar han? **AG:** Tänk att somliga alltid ska missförstå allting. Vi ska naturligtvis anamma dom senaste rönen och satsa på förebyggande åtgärder. **BB:** Vitaminpiller alltså? **AG:** Alla till buds stående medel måste uppbådas. Läget är allvarligt. Kan jag förebygga ohälsa så gör jag det. **BB:** Ja, det är nog bra, men sjukvården kommer ju inte att upphöra även om tillgängligheten blir mindre. **AG:** Kära nån, vilket lättsinne. Kan han tänka sej en ambulansfärd till Sundsvall med njurstensanfall på dessa vägar. Sveriges längsta och smalaste grustag. **BB:** Nåja, det är ju bara en ombyggnation. Det blir bättre sedan. Och förresten är det ju närmare till Ö-vik. **AG:** Ha! Den vägen är stadd i förfall, redaktörn. När åkte han den senast? **BB:** Jamen, några igenfyllda gropar är väl inget att bekymra sej om. Vi bor ju i Västernorrland vet jag. **AG:** Jo, det ska gudarna veta! Landets sämsta vägar och nu också den sämsta sjukvården. Vad kommer härnäst? Ättestupa och fattiggårdar? **BB:** Nej, nu får det vara slut med undergångspessimismen. Vi bor i en fantastisk del av landet och så ska det förbli. Jag vägrar att se allt nattsvart. **AG:** Jo, den visan känner man till. Adjö!

Jag lade högtidligt luren i sin klyka. Vi hade inte haft ett enda avbrott under samtalet.

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

3/10 The Danish Girl *(England/USA 2015. Regi: Tom Hooper. 119 min.)*
I filmen får man följa det unga vackra konstnärsparet, från ett till synes lyckligt men konventionellt äktenskap i Köpenhamn, till en betydligt mer dramatisk tillvaro i konstnärsmeckat Paris. Där är de snart tre i relationen: Gerda, Einar och Lili. Konstnärligt är triangeldramat ett lyft för Gerda. Med Lili som modell blommar hon ut som målare och får chans att ställa ut. Men när Einar blir Lili på heltid ger hon upp sitt, i och för sig ganska trista, landskapsmåleri för att vara kvinna på heltid. Gerda och Lili har det litet tufft, men de slutar aldrig att älska varandra. I rollerna återfinns bl a Alicia Vikander, Eddie Redmayne, Ben Whishaw och Amber Heard.

17/10 Mustang *(Turkiet/Frankrike 2015. Regi: Deniz Gamze Ergüven. 97 min.)*
Fem flamsiga systrar, med fladdrande hår, leker i strandbrynet med sina skolkamrater, pallar äpplen, driver med pojkar, stormar in och ut genom smällande dörrar, upp och ner för trappor och gör sin stränga men maktlösa mormor galen. Hon har misslyckats med att uppfostra dem, säger de föräldralösa flickornas farbror, men i själva verket har mormor gjort ett fantastiskt jobb. Systrarna håller ihop, har humor, tycker om skolan, är fulla av energi som vildhästar och i harmoni med sin tid och sin värld. Traditionerna och de religiösa bestämmelserna på den turkiska landsbygden är däremot inte i harmoni med sin tid. Därför måste flickorna, en efter en, tuktas och tämjas. Tills alla mustanger är utrotade...

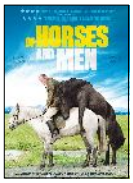

31/10 Bland män och får *(Island 2013. Regi: Benedikt Erlingsson. 90 min.)*
Benedikt Erlingssons regidebut, producerad av veteranen Fridriksson, väver samman en rad skrönor om ett litet isländskt samhälle och de människor och hästar som befolkar det. Människorna tycks minst lika mycket ledda av djuriska instinkter som sina fyrfota vänner i den här humoristiska filmen. Detta bäddar för oförglömliga scener drivna av passion mellan hingst och märr, kvinna och man och inte minst för några flaskor rysk smuggelvodka. Filmen utspelar sig på den fantastiska isländska landsbygden där kärlek, död och kön sammanflätas i detta lekfulla och tillgivna porträtt av gemenskapen i en avlägsen dal sett från hästars perspektiv. Filmen var Islands Oscarskandidat.

14/11 Systrarna *(Japan 2015. Regi: Hirokazu Kore-Eda. 128 min.)*
Tre systrar lever tillsammans i ett, enligt dem själva, fallfärdigt, men för tittaren, förmodligen storslaget, hus vid havet. Den äldsta systern, Sachi, är syskonfamiljen Koudas självutnämnda mamma. Hon är lika självutplånande som omhändertagande. Mellansystern Yoshi är den frisinnade, men med lika dåligt ölsinne som omdöme när det gäller karlar. Minstingen Chika har intagit rollen som den bekymmersfria babyn. På deras fars begravning, som de inte träffat på 15 år, träffar de sin lilla halvsyster som de aldrig tidigare mött och de inser att hon lever ett ensamt liv. Efter en snabb överläggning erbjuder de sin nyfunna syster att komma att bo med dem. Ett beslut som kommer att förändra livet för alla inblandade.

28/11 Kverulanten *(Finland 2014. Regi: Dome Karukoski. 104 min.)*
Filmens finska titel är Mielensäpahoittaja, vilket löst översatt betyder ungefär ”någon som tar illa upp”. Huvudpersonen är en man som vet att allt var bättre förr och att allt som har hänt och har gjorts sedan 1953 har bidragit till att förstöra hans dag. Hans dagordning, som baserar sig på rutiner och traditioner, rubbas efter ett fall i källartrappan. På läkarens order skickas han till Helsingfors och får där bo hos sonen och dennes familj. Den 80-årige lantbrukaren, som egensinnigt klänger sig fast vid det förflutna, tvingas möta den moderna verkligheten. Sonen är, enligt fadern, en urbaniserad evighetsstudent och en hjälplös mes och svärdottern är en viljestark karriärkvinna, vilket svärfadern har svårt att svälja.

12/12 Hail, Caesar! *(USA/Storbritannien. 2016. Regi: Joel Coen & Ethan Coen. 108 min.)*
Denna film tillhör det mest lättsamma bröderna Joel och Ethan Coen (Fargo, The Big Lebowski, O Brother, Where Art Thou?, The Ladykillers m fl) släppt ifrån sig hittills. Det är en nostalgidoftande, lätt överlastad metafilmisk hyllning till drömfabrikens guldålder, med mäktiga filmstudior, paljettglittriga vattenbaletter, muntert dansanta musikaler och snabbskjutande cowboyhjältar. Bröderna Coen låter elegant en rad verkliga personer och filmklassiker passera revy, lätt maskerade med vitsiga namn. Det är inte nödvändigt att kunna sin filmhistoria, men det blir definitivt roligare ju fler referenser man kan identifiera. I rollerna återfinns bl a Josh Brolin, Ralph Fiennes, Scarlett Johansson och George Clooney.

Blåbärs- & mangokaka (16 bitar)

Botten: ❑ 3 dl mandelmjöl (eller malda nötter) ❑ 26 färska & urkärnade dadlar ❑ 2 ½ dl kokosflingor

Fyllning: ❑ 4 dl cashewnötter ❑ ½ dl agavesirap ❑ ½ tsk vaniljpulver ❑ 4 msk limesaft ❑ 1 ½ dl kokosolja (rumstempererad eller smält) ❑ 1 ½ dl tärnad mango ❑ (1 krm gurkmeja om man vill ha gulare färg) ❑ 1 dl tinade blåbär

Blötlägg cashewnötterna över natten i rumstemperatur. Mixa ingredienserna till kakbottnen till en smulig konsistens som går att klumpa ihop. Klä insidan av en form med plastfolie. Täck formens botten med degen. Tryck ner och platta till. Mixa alla ingredienser till fyllningen, utom mango och blåbär, tills du får en slät konsistens. Dela upp fyllningen i två delar. Mixa hälften med blåbär och hälften med mango och gurkmeja. Varva de två olika smeterna i lager på kakbottnen. Låt stå i kylen minst två timmar. Garnera med blåbär före servering.

Botebladets 33:e recept är ett bakverk och är inlämnat av **Claire Sjölander** i Undrom. Alla ingredienserna bör finnas att köpa hos Direkten. Lycka till! P.S. Välkommen att bidra med ett eget recept!

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅS HEMSIDA
Via Anslagstavlan på hemsidan har Du koll på det mesta som händer i bygden!

"Många bäckar små"

TILL FÖRMÅN FÖR:
BLÅBANDET

Sunnersta F:H
Torsdag 6 /10
kl 19.00

Janne Schaffer

Entré: 200:- (Kontant betalning)
Förköp: ICA Kvantum Sollefteå
och 070-244 57 86, Christer

HANTVERKSMÄSSA/ MARKNAD

Årets mässa äger rum lördagen den 5/11 i Sunnersta Folkets Hus kl 11-14

Om Du vill medverka med Dina alster, är Du välkommen att anmäla Dig till
Laila Lindholm 070-636 61 04,
lailalindholm@telia.com

Kostnad för att ställa ut är 80 kr för ett stort bord och 65 kr för ett litet
Det finns plats för max 25 utställare

Passa på att visa vad ni kan och sälj kanske också en del!

- Fikaförsäljning av klass 6 Kalknäs skola -

BOTEÅ PARLAMENTETS BYATING

Söndagen den 30 oktober kl 16
Sunnersta Folkets Hus

Se annons sidan 19 för ytterligare info!

Välkommen till musikcafé i Björksjöns Folkets Hus

Fredagen den 28 oktober kl 19

Gästartister: Sundbergs Trio från Sollefteå

Entré: 120 kr inkl fika

Arrangör: Björksjösvängen

Spinning i Sunnersta Folkets Hus

Start söndagen den 25/9
Onsdagar & söndagar
Hör av Dig till
Lollo Wallblom,
070-364 26 39

Fritidsgården på Kalknäs skola

Fritidsgården drar igång fredagen den 30/9 kl 18-23

Välkommen till julkonsert i Sunnersta Folkets Hus

Söndagen den 27 november kl 18

Klas & Sanna Norberg + Angelica Jonsson

Till förmån för Blå Bandet

MEDDELANDE

2015 blev mitt sista år som jultidningsförsäljare. Jag vill därför tacka alla trogna köpare som jag har haft under åren! Hälsningar Joshua Ronestjärna

OFFERS SKROT

Välkommen att lämna in järnskrot och bilbatterier!
Lägg/ställ dina grejer intill containern på gården
OBS - Inga vitvaror - OBS
För mer info: 070-485 30 47

Boteås Brandvagn
073-829 59 09

SVENSKA KYRKAN INFORMERAR

15/9 14:00 Andakt, Vallänge
18/9 18:00 Mässa, Överlännäs kyrka
23/9 19:00 Församlingsafton, Överlännäs Församlingshem
25/9 18:00 Mässa, Boteå kyrka
29/9 14:00 Andakt, Vallänge
4/10 19:00 Öresmöte, Boteå Sockenstuga
9/10 18:00 Gudstjänst, Boteå kyrka
13/10 14:00 Mässa, Vallänge
16/10 18:00 Gudstjänst, Överlännäs kyrka
23/10 14:00 Familjegudstjänst med Tutti-Fruttikören, Boteå kyrka
27/10 14:00 Andakt, Vallänge
28/10 19:00 Församlingsafton, Överlännäs Församlingshem
10/11 14:00 Andakt, Vallänge
13/11 18:00 Mässa, Överlännäs Församlingshem
22/11 19:00 Öresmöte, Boteå Sockenstuga
26/11 18:00 Musikgudstjänst, Sånga kyrka
27/11 11:00 Adventsmässa, Boteå kyrka
4/12 18:00 Gudstjänst, Överlännäs kyrka

DEN PLANERADE FIBER-SATSNINGEN I BOTEÅ

Det finns fortfarande möjlighet att skriva upp Dig på intresselistan på www.sollefteastadsnat.se under fliken ”*Anslut dig*”! Det går även att ringa Sollefteå Stadsnät på 0620-68 28 30 eller mejla till stadsnat@solleftea.se

HUS TILL SALU I UNDROM

4 rum & kök, boendeyta 87 m²
Stor tomt på 2 285 m², lillstuga och garage
Pris 250.000 kr - Intresserad?
Kontakta Claire på 070-856 99 48

Zumba i Sunnersta Folkets Hus

Mer info på Facebook: zumba undrom

ZUMBA med VALERIA drar snart igång
Startdatum kommer att läggas ut på Facebook
HÄNG MED, SKAKA RUMPA!

Låt oss hjälpas åt att hålla tjyvarna borta!!!

Hör av Dig om Du, på något sätt, iakttar något misstänkt! Patrulleringsbilen har en lampa på taket, med vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Telefonnummer & mail till Byavakten:
072-737 81 45 - byavakten@botea.se

Stöd brottsbekämpningen genom att bli medlem i föreningen!
Medlemsavgiften 250 kr betalas in på bankgiro 719-4632
Kom ihåg att ange avsändare!

Boteå Byavakt Brottsförebyggande verksamhet i Boteå

EFTERLYSNING

Boteåparlamentets asylgrupp

Det finns ett behov av babykläder till nyfödda barn på asylboendet på Gålsjö. Hör av Dig dit om Du har något att bidra med!

- EFTERLYSNING -

Boteåparlamentet har vid några upprepade tillfällen under åren haft frågan om VÄLKOMSTSKYLTAR uppe på dagordningen. Nu tar vi tag i frågan igen och söker ett sponsorstöd för 2-3 skyltar. Hör av Dig till Pia Hedberg på 0620-320 44 eller via hemsidan på www.botea.se om detta låter intressant!

gästboken

En av varje! Så sade många kunder efter att glasluckan dragits åt sidan på kiosken i Undrom. Jag stod där bredvid tant Irene och lärde mig snabbt att det var både Aftonbladet och Expressen som efterfrågades. Jag var i 5-6årsåldern och fick hjälpjobba med vår granne Irene Bergström. Jag kan nästan än i dag känna trögheten i trälådan under disken, som drogs ut för att lägga ner pengarna. Så fort jag kunde sprang jag över till henne och farbror Sven och Irene såg lika glad ut varje gång hon öppnade dörren. Hon bjöd på köpebröd och ibland fick jag dricka kaffe, det var inget konstigt med det. Varje år fick jag två nya blänkande tvåkronor av henne på min födelsedag.

Det säkraste vårtecknet jag kommer ihåg är inte göken som gol, utan när farbror Sven tyckte att det var tillräckligt varmt ute för att dra på sig de gröna bollbyxorna, som han själv kallade dem. Sven sjöng med hög stämma: *"Marie, Marie som jag är kär uti, i kärlekstankar jag går och vankar Marie."* Jag rodnade varje gång och tyckte att han sjöng väldigt starkt. Från Bergströms kunde jag springa genom skogsdungen till Pelle Fahléns bageri, där Gertrud stod och paketerade nybakat bröd. Och jag köpte hem både hällakakor och deras otroligt goda limpor och blundar jag, så känner jag nästan den gudomliga smaken än idag.

Mitt emot vårt hus, Agrells affär som det hette i folkmun , låg konsumfastigheten och på andra våningen bodde tant Jullan och farbror Helge. Tant Jullan hade alltid godis i skåpet och hon var väldigt rolig och skrattade jämt, tyckte jag. Intill deras lägenhet fanns uthyrningsrum. Jag minns en ung kvinna som var lärarkandidat i kommunen och som bodde i ett av dessa rum. *"Marie, i morgon klockan tre, så vill jag bjuda dej på eftermiddagste!"* Jag sprang hem både glad och förundrad över inbjudan och dagen därpå klädde jag mig i finklänningen och sprang över till mitt livs första alldeles egna bortbjudning. Hon hade dukat med fina tekoppar och serverade mig te ur den finaste tekanna jag någonsin sett. Jag kände stundens allvar och försökte bete mig vuxet där jag satt och jag minns att hon rostade bröd med marmelad till och att hon frågade mig vad jag ville bli när jag blev stor. Tänk, än idag dyker ofta minnet av den här händelsen upp när jag rostar bröd. Det har gått 50 år sedan dess nu, men det var något med den där stunden som jag aldrig glömmer. Det hände också att jag "jobbade" som postkassörska och satt på en hög stol och stämplade kort hos Maj och Gerd på posten och jag minns särskilt den orangefärgade frimärkssvampen.

Vi barn som gick i Kalknäs, Lo, Para och Kläpp skolor hade förmånen att få ha Sten Ulander som musiklärare och jag skulle vilja lyfta fram honom också. Han som med stor entusiasm och stort tålamod undervisade oss och hur han satt långt in på nätterna och arrangerade för kör och orkester, efter att han gjort gårdsbestyren där hemma i Utnäs. Sten har fyllt 90 år den här sommaren och jag vill skicka en fanfar till honom, spelad på alla de otaliga instrument som han undervisade oss i. Tack för att du såg till att vi barn och ungdomar fick en bra start och en språngbräda framåt för vidare musicerande!

Jag kommer inte undan färjeturerna över Ångermanälven, tuffandet över till Lökom till söndagskolfesterna , där tant Ingrid Larsson ledde lekar och sprang som ett jehu i sista paret ut. Jag minns att min syster Gudrun och jag åkte färjan, med farbror Manfred eller farbror Sjölander, över till Fanom. Cykeln var med och bakom mig cyklade Gudrun till blåsippsstället på andra sidan älven, som vi sade.

Våra minnen är länkar bakåt och jag är glad och tacksam över alla fina minnen. Nu säger vi inte tant och farbror längre, funderar lite över när det upphörde, och tur är väl det kanske, för annars hade jag själv varit en "gammal tant" idag...

Marie Agrell Johansson

Marie Agrell Johansson, nu boende i Bjursås, Dalarna, där hon driver en begravningsbyrå tillsammans med maken Malte